

at Justitsministeriet i Henhold til Straffeloven lader de vedkommende slippe for Tiltale, de faa en Irettesættelse af Dommeren. Dertil er man kommen som noget meget hyppigt og almindeligt, men selvfølgelig er der mange Tilfælde, hvor dette er ganske utilstrækkeligt, og naar det ikke suppleres med en Forbedring af de paa-gældendes Stilling i Hjemmet, naar der ikke træffes Foranstaltninger til en anden og bedre Opdragelse, er der ikke saa stort Haab om, at det Barn, som en Gang er kommen ind paa denne Bane, skal kunne reddes. Vanskeligheden ved at komme ud over dette Spørgsmaal har hidtil ligget i to Ting, dels Mangel paa Pengemidler, dels i Uvillie fra deres Side, der have Forældremyndigheden. Efter min Erfaring har der, for saa vidt vedkommende Børns Forældre ere paa Fattigvæsenet, i alt Fald i Købstæderne, ikke vist sig nogen som helst Uvillighed til at ofre, hvad der er fornødent, men i de Tilfælde, hvor det paagældende Barns Forældre ikke er paa Fattigvæsenet, fremkommer der en meget stor Vanskelighed, idet man ikke kan skaffe Midler af Kommunekassen paa anden Maade end at Forældrene derved komme under Fattigvæsenet. Det ville de selvfølgelig ikke, og det er jo ogsaa noget, man kan forstaa, og noget, man bør søge at undgaa. Hvad den anden Side af Sagen angaar, maa jeg erkende, at jeg tror, at i de allerfleste Tilfælde ere Forældrene glade til, naar man kan hjælpe dem til at faa Børnene bragt til en bedre Opdragelse. I mange Tilfælde vil det være dem kærkomment derved at blive fritagen for det økonomiske Tryk, som dette Barn jo ofte forvolder. Saadanne Tilfælde forekommer hyppigst hos Familier, som ere stærkt overlæssede med Børn. Altsaa, Lovforslaget kan afhjælpe den tilstedeværende Trang, dels ved at skaffe Midler til Vejle til Anbringelse af disse Børn ved at skaffe det fornødne Antal Opdragelsesanstalter, idet man giver Støtte til saadanne og ved at skabe et passende Tilsyn dermed — hvad der jo er Foranstaltninger af den allerstørste Vigtighed — og dels ved at skabe en Mulighed for at skride ind mod Forældre, som af Uvillie ikke ville lade deres Børn komme under bedre Forhold, fordi de ville hævde deres Myndighed, hvordan det saa end gaar med Børnene. Paa dette Omraade er det jo nødvendigt, at der bliver en Mulighed for det offentlige til at skride ind i større Omfang, end man kan for Tiden. Da Lovforslaget i disse to Retninger afhjælper de tilstedeværende Mangler, forekommer det

mig, at det fortjener den største Anerkendelse. Jeg skal indskrænke mig til at sige om dette Lovforslag, at jeg betragter det som et Ord i rette Tid, og at det fortjener den grundigste Overvejelse og en meget velvillig Behandling, og jeg anbefaler det paa det varmeste.

S. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Formanden: Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse vil komme for, naar Overgangen til 2den Behandling er vedtaget.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Holch: Jeg kan ganske slutte mig til det Forslag, som fremkom lidt for tidlig fra det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (S. Jensen), om at lade Lovforslaget gaa til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning *vedtoges* dette Forslag om Nedsættelse af Udvalg.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Under Mødet er ved 5te Medlem for 1ste Kreds, Andersen, overgivet mig et Andragende til Regering og Rigsdag fra Forretningsudvalget for de samvirkende Sygekassers Fællesrepræsentation og underskrevet af 228,826 Medlemmer af danske Sygekasser — hvilke Underskrifter bero i Folketingets Finansudvalg — om Foretagelse af Skridt til Forbedring af den offentlige Sygepleje, særlig Oprettelse af Folkesanatorier til Behandling af ubemidlede Patienter, der lide af Tuberkulose. — Andragendet vil blive fremlagt i Læseværelset.

Ligeledes har jeg ved 6te Medlem for 1ste Kreds, Oct. Hansen, modtaget et Andragende til Rigsdagen fra Bestyrelsen for „Dansk Lokomotivfører- og Fyrbøderforening“ om et Tilskud af 2,000 Kr. til Afholdelse af en faglig Kongres for de nordiske Lokomotivmænd i Juni 1901 i Kjøl-